

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAAD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-03-31
Besvaras senast
2021-04-07 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2020/21:2381 Aktiv dödshjälp

Rätten att få avsluta sitt liv vid obotlig sjukdom eller i livets slutskede är begränsad i Sverige. I dag är det olagligt att framkalla döden på aktivt vis; däremot är det tillåtet att avstå fortsatt behandling, så kallad passiv dödshjälp. I alltför många fall innebär detta en onödigt lång process som kan vara mycket plågsam för personen.

Aktiv dödshjälp är tillåtet i en rad olika länder men inte i Sverige. Nederländerna var först med att införa aktiv dödshjälp 2006, därefter följde Belgien och Luxemburg. Även Italien tillåter dödshjälp, och i två amerikanska delstater, Washington och Oregon, får läkare lov att skriva ut dödliga doser läkemedel som patienten får ta själv. Schweiz är ett välkänt exempel, där dödshjälpkliniken Dignitas hjälpt många avsluta sitt liv på individernas egna villkor. Även Spanien införde nyligen möjligheten till aktiv dödshjälp.

Statens medicinsk-etiska råd släppte 2017 en rapport om dödshjälp (*Dödshjälp Smer 2017:2*) med fakta kring hur aktiv dödshjälp hanteras i ett antal olika länder. Tyvärr har Sverige fortfarande inte ens inlett ett arbete för att ta fram ett ställningstagande om införandet av aktiv dödshjälp i Sverige.

När DN gjorde ett reportage om svårt ALS-sjuka Per Maritz sa han ”Jag kan inte bli frisk, men jag kan bli fri”. Han valde att avsluta sitt liv med hjälp av läkaren Staffan Bergström som nu riskerar att förlora sin läkarlegitimation på grund av att han valde att hjälpa Per.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

Avser ministern att verka för att regeringen ska utreda möjligheten att tillåta aktiv dödshjälp?

.....

Helena Antoni (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren